

СПРАВА «ШКАРАНОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHKARANOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 22980/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 30 вересня 2021 року

Заявники трималися під вартою у Державних установах «Черкаський слідчий ізолятор» та «Петрівська виправна колонія (№ 49)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заяві № 22980/20 заявник також подав скарги, які порушували питання за статтями 3 і 13 Конвенції щодо неналежних умов тримання під вартою з 03 червня 2016 року до 04 грудня 2018 року.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд надав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно решти скарг, поданих у заяві № 22980/20, Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що їх слід відхилити як неприйнятні відповідно до пунктів 1 та 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, як зазначено в таблиці у додатку, і відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту прийнятними, а решту скарг у заяві № 22980/20 — неприйнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;

4. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».